

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obo/5/2017
Identifikačné číslo spisu: 1003899691
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1003899691.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Aleny Prieceľovej a JUDr. Viery Pepelovej, v spore žalobcov: 1/ BRILANT, a.s., so sídlom Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, IČO: 36 455 032, 2/ DARTS, spol. s r.o., Košice, so sídlom Brigádnická 2, 040 01 Košice, IČO: 36 187 178, 3/ GABANA a.s. v likvidácii, so sídlom Strojárska 2740, 069 01 Snina, IČO: 36 457 132, 4/ Slovenská správcovska a reštrukturalizačna, k.s., so sídlom Horná 23, 974 01 Banská Bystrica, správca konkurznej podstaty GAJUS, a.s. v konkurze, so sídlom Strojárska 2740, 069 01 Snina, IČO: 36 453 676, 5/ TRADEUNION, spoločnosť s ručením obmedzeným Vranov nad Topľou, so sídlom Družstevná 1, 072 21 Nacina Vés, IČO: 31 679 510, proti žalovanému: Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s., so sídlom ul. 29. augusta I/A, 814 80 Bratislava, IČO: 31 338 976, zast. BIZOŇ & Partners, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavovo nám. 25, 811 02 Bratislava, IČO: 36 833 533, za účasti vedľajších účastníkov na strane žalovaného (do 30.06.2016): SR - Ministerstvo hospodárstva SR, so sídlom Mierová 19, Bratislava, IČO: 00 686 832, zast. KRIVÁK & Co, s.r.o., so sídlom Gajova 13, 810 00 Bratislava, IČO: 36 863 475 a TRANSPETROL, a.s., so sídlom Šumavská 38, 821 08 Bratislava, IČO: 31 341 977, zast. advokátom JUDr. Oliverom Korcom, so sídlom Záhradnícka 2, 811 07 Bratislava, o splnenie povinnosti zaevidovať cenné papiere, o návrhu žalobcu v 2. rade na prerušenie konania, na odvolanie žalobcu v 2. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 17Cb/122/2003-853 z 8. februára 2016, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 17Cb/122/2003-853 z 8. februára 2016, p o t v r d z u j e .

II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave ako súd prvej inštancie uznesením č. k. 17Cb/122/2003-853 zo dňa 08.02.2016 zamietol návrh žalobcu v 2. rade na prerušenie konania vedeného pod sp. zn. 17Cb/122/2003 do právoplatnosti skončenia veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7Cbs/86/2005.

2. Žalobca v 2. rade svoj návrh odôvodnil tým, že na Krajskom súde v Bratislave je vedené konanie pod 7Cbs/86/2005 vo veci žalobcov BRILANT, a.s. a DARTS, spol. s.r.o., proti žalovanému TRANSPETROL, a.s., o uloženie povinnosti a nahradenie prejavu vôle. Žalobca v 2. rade navrhuje prerušenie konania z dôvodu, že podľa jeho názoru na Krajskom súde v Bratislave prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní.

3. Z odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného súdu vyplýva, že v konaní po vedenom pod sp. zn. 7Cbs/86/2005 sa žalobcovia domáhajú, aby súd uložil žalovanému Transpetrol, a.s., aby podal príslušnému Centrálnemu depozitáru cenných papierov žiadosť o vykonanie zápisu v zozname akcionárov spol. Transpetrol, a.s., alebo aby súd nahradil prejav jeho vôle. Žalobcovia sa domáhajú uloženia povinnosti, resp. nahradenia prejavu vôle z dôvodu, že v exekučnom konaní sp. zn. Er/3143/97, EX 4575/97, vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou, nadobudli akcie obchodnej spoločnosti Transpetrol, a.s.. Ako akcionári sú oprávnení požiadať žalovaného, aby ich zapísal do zoznamu akcionárov a podal na príslušný Centrálny depozitár cenných papierov žiadosť o vykonanie zápisu v zozname akcionárov spol. Transpetrol, a.s.. Skutočnosť, že žalobcovia sú akcionármi spol. Transpetrol, a.s., potvrdil podľa názoru žalobcu v 2. rade aj Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp. zn. II. ÚS 159/2007 zo dňa 11. 12. 2007, v ktorom okrem iného skonštatoval, že je vylúčené, aby zákonnosť priebehu exekúcie posudzoval ako prejudiciálnu otázku súd v inom konaní. Podľa názoru žalobcu v 2. rade, aj v prebiehajúcom súdnom konaní o splnenie povinnosti zaevidovať cenné papiere, odôvodňuje svoju aktívnu legitímáciu okrem iného aj tým, že je akcionárom spol. Transpetrol, a.s.. Vyslovil tiež názor, že súd v prebiehajúcom konaní bude riešiť aj otázku vlastníctva akcií. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalobca v 2. rade za to, že sú dané predpoklady, aby súd v súlade s ustanovením § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) konanie prerušil až do právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7Cbs/86/2005.

4. Súd prvej inštancie poukázal na ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. a preskúmaním dôvodov žalobcu v 2. rade na prerušenie konania zistil, že v konaní na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7Cbs/86/2005 sa nerieši otázka, ktorú by si súd v aktuálnom konaní nemohol vyriešiť ako otázku predbežnú, pretože aj v konaní, na ktoré žalobca v 2. rade odkazuje v návrhu na prerušenie konania, súd posudzuje otázku akcionárskeho postavenia žalobcu ako predbežnú otázku. Ak by aj v konaní 7Cbs/86/2005 posúdil krajský súd otázku akcionárskeho postavenia žalobcu voči žalovanému kladne, nedošlo by ku konštitutívnemu rozhodnutiu, ktoré určuje, či sa žalobca stal alebo nestal akcionárom žalovaného. Vyriešenie tejto predbežnej otázky v konaní pod sp. zn. 7Cbs/86/2005 by bolo smerodajné len pre toto konkrétne konanie a nemalo by žiadne účinky pre konanie sp. zn. 17Cb/122/2003. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že rozhodnutie súdov o návrhoch na prerušenie konania v konaniach, ktoré súvisia s konaním o akciách spol. Transpetrol, a.s. potvrdzujú, že súdy sú oprávnené riešiť otázku akcionárskeho postavenia žalobcov ako samostatnú predbežnú otázku a nie sú povinné čakať na rozhodnutie iných súdov. Vzhľadom na uvedené prvoinštančný súd konštatoval, že v konaní pod sp. zn. 17Cb/122/2003 nie je dôvod na prerušenie konania z dôvodov, ktoré uviedol vo svojom návrhu na prerušenie konania pod sp. zn. 17Cb/122/2003 žalobca v 2. rade, preto návrh na prerušenie v tomto konaní ako bezdôvodný zamietol.

5. Proti uzneseniu prvoinštančného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca v 2. rade dôvodiac odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p., teda že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Navrhol uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

6. Žalobca v 2. rade v odvolaní poukázal na dôvod, pre ktorý navrhol predmetné konanie prerušiť, ktorým je podľa jeho názoru skutočnosť, že v konaní, do právoplatnosti ktorého navrhol konanie prerušiť, sa bude riešiť otázka vlastníctva akcií spoločnosti TRANSPETROL a.s., vyriešenie ktorej bude mať zásadný význam pre konanie vedené v prejednávanej veci. Na rozdiel od názoru prvoinštančného súdu tvrdí, že ak by Krajský súd v Bratislave v konaní sp. zn. 7Cbs/86/2005 žalobe vyhovel a rozsudkom uložil emitentovi cenných papierov, t. j. spoločnosti TRANSPETROL a.s. Bratislava povinnosť podať príslušnému Centrálnemu depozitáru cenných papierov SR žiadosť o vykonanie zápisu

v zozname akcionárov, ktorý vedie Centrálny depozitár cenných papierov SR pre emitenta, znamenalo by to, že žalobca v 2. rade by bol zapísaný v zozname akcionárov ako jeden z akcionárov emitenta, spoločnosti Transpetrol a.s. Bratislava. Ak by do tohto prebiehajúceho konania predložil výpis zo zoznamu akcionárov, ktorý by mu vydal Centrálny depozitár cenných papierov SR na jeho žiadosť, nespochybniteľne by preukázal, že je akcionárom a konajúci súd v tomto konaní by nemusel riešiť žiadnu predbežnú otázku akcionárskeho postavenia žalobcu v 2. rade. Rovnako by aj ostatní žalobcovia preukázali, že sú akcionármi spoločnosti Transpetrol a.s. Bratislava. Za nesprávne preto považuje tvrdenie prvoinštančného súdu, že ak by aj bola vyriešená otázka vlastníctva akcií emitenta TRANSPETROL a.s. v prospech žalobcu v 2. rade, bolo by smerodajné len pre konanie 7Cbs/86/2005 a nemalo by žiadne účinky pre prebiehajúce konanie sp. zn. 17Cb/122/2003. Má za to, že ak by do tohto konania predložil výpis zo zoznamu akcionárov potvrdený a vydaný Centrálnym depozitárom cenných papierov SR, nemohol by konajúci súd takýto dôkaz (predložený žalobcom v 2. rade) spochybníť.

7. K odvolaniu žalobcu v 2. rade sa písomne vyjadril vedľajší účastník na strane žalovaného (v znení § 93 O. s. p. účinného do 30.06.2016), SR - Ministerstvo hospodárstva SR, ktorý navrhol uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 470 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok), po zistení, že odvolanie podala strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 C. s. p.), včas (§ 362 ods. 1 prvá veta C. s. p.), proti uzneseniu, proti ktorému zákon tento opravný prostriedok pripúšťa (§ 355 ods. 2 C. s. p.), preskúmal vec podľa § 380 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia pojednávania [keďže nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem (§ 385 ods. 1 C. s. p.)] a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v 2. rade nie je dôvodné.

9. Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, odvolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a právnu vec posudzoval v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

10. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca v 1. rade sa žalobou zo dňa 17.12.2003, súdu prvej inštancie doručenou dňa 22. 12. 2003 (č. l. 1 - 4), domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaevidovať na účet majiteľa cenných papierov žalobcu č. XXXXXXXXXXXXXXX údaj o tom, že žalobca bol majiteľom 98 akcií na meno obchodnej spoločnosti TRANSPETROL a.s., Bratislava, IČE XXXXXXXXXXXXXXX v menovitej hodnote 1 akcie 1.000.000,- Sk od 09.10.1998 do zrušenia tejto emisie a v tej istej lehote vydať mu výpis o vykonanej zmene. Žalovaný je súčasne povinný do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaevidovať v registri emitenta obchodnej spoločnosti TRANSPETROL a.s., Bratislava údaj o tom, že žalobca bol v čase od 09.10.1998 do dňa zrušenia emisie majiteľom 98 akcií na meno, IČE XXXXXXXXXXXXXXX v menovitej hodnote 1 akcie 1.000.000,- Sk. V prípade, ak žalovaný tak neučiní, súd nahrádza vyhlásenie prejavu vôle žalovaného tak, že žalovaný bol majiteľom 98 akcií na meno obchodnej spoločnosti TRANSPETROL a.s., Bratislava, IČE XXXXXXXXXXXXXXX v menovitej hodnote 1 akcie 1.000.000,- Sk od 09.10.1998 do dňa zrušenia tejto emisie.

11. Žalobca v 2. rade do konania vstúpil na základe uznesenia súdu prvej inštancie č. k. 17Cb/122/2003-451 zo dňa 13.06.2011, v spojení s opravným uznesením č. k. 17Cb/122/2003-711 zo dňa 09.12.2011, ktorým súd prvej inštancie pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu v 2. rade (X. Z.), pôvodného žalobcu v 3. rade (E. N. Z.) a pôvodného žalobcu v 4. rade (E. X. W.), vstúpila spoločnosť DARTS, spol. s r. o., Košice, IČO: 36 187 178. V priebehu konania žalobca v 2. rade (písomným podaním zo dňa 26. 05. 2015 na č. l. 793 - 794) navrhol prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., a to až do právoplatného skončenia veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7Cbs/86/2005 tvrdiac, že v tomto konaní sa rieši otázka vlastníctva akcií spoločnosti TRANSPETROL a.s., vyriešenie ktorej bude mať zásadný význam pre konanie vedené v prejednávanej veci.

12. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 17Cb/122/2003-853 zo dňa 08.02.2016 návrh žalobcu v 2. rade zamietol konštatujúc, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7Cbs/86/2005 sa nerieši otázka, ktorú by si súd nemohol vyriešiť ako otázku predbežnú, pretože aj v označenom konaní, na ktoré odkazuje žalobca v 2. rade, súd posudzuje otázku akcionárskeho postavenia žalobcu ako otázku predbežnú. Súd prvej inštancie zdôraznil, že pokiaľ by aj v konaní sp. zn. 7Cbs/86/2005 krajský súd posúdil otázku akcionárskeho postavenia žalobcu voči žalovanému kladne, nedošlo by ku konštitutívnemu rozhodnutiu, ktoré určuje, či sa žalobca stal alebo nestal akcionárom žalovaného. Vyriešenie tejto predbežnej otázky v označenom konaní by bolo smerodajné len pre toto konkrétne konanie a nemalo by žiadne účinky pre konanie pod sp. zn. 17Cb/122/2003. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na rozhodovaciu prax súdov konajúcich o návrhoch na prerušenie konania v konaniach súvisiacich s konaním o akciách spol. Transpctrol, a.s..

13. Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

14. Z citovanej právnej normy vyplýva, že zákonodarca v ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. ustanovuje dôvody pre prerušenie konania fakultatívne, teda také dôvody, pri ktorých súd na základe vlastnej úvahy môže konanie prerušiť. V prípadoch vymedzených v tomto ustanovení súd teda nie je povinný zo zákona konanie prerušiť, ale je na jeho úvahe, či tak urobí.

15. Odvolací súd po oboznámení sa s napadnutým uznesením prvoinštančného súdu a dôvodmi, ktoré k zamietnutiu návrhu žalobcu v 2. rade viedli, má za to, že súd prvej inštancie správne uzavrel, že vo veci dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. daný nie je. V predmetnej veci súd prvej inštancie dospel k záveru, že konanie v predmetnej veci z dôvodu konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7Cbs/86/2005 nepreruší a podľa názoru odvolacieho súdu, prvoinštančný súd z úvahy, ktorú mu zákon ustanovil, nevybočil.

16. Na zdôraznenie správnosti záverov prvoinštančného súdu (§ 387 ods. 2 C. s. p.), odvolací súd dopĺňa, že prerušenie konania je v prípadoch fakultatívneho prerušenia konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. skôr výnimkou, než pravidlom. Ako vyplýva z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, tak, ako nedochádza k vylúčeniu účastníka konania z realizácie jeho procesných oprávnení postupom súdu, ktorý konanie prerušil, nedochádza k odňatiu možnosti pred súdom konať ani procesným postupom súdu, ktorý konanie v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. neprerušil (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/57/2011). Pokiaľ by sa v konaní vyskytli sporné skutočnosti alebo otázky spochybňujúce určité skutočnosti, tieto si v prípade potreby môže súd ako otázky predbežné vyriešiť sám (vrátane otázky akcionárskeho postavenia žalobcov, a teda aj žalobcu v 2. rade, t. j., či je akcionárom žalovaného).

17. Odvolací súd tiež poukazuje na skutočnosť, že vecnou legitímáciou sa rozumie hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Otázku, či žalobca bol v spore aktívne legitimovaný, t. j. či bol nositeľom tvrdeného hmotného práva a či správne označil osobu - nositeľa tvrdenej povinnosti, teda či ním označený žalovaný bol v spore naozaj pasívne legitimovaný, rieši súd až v samom závere konania. Až z meritórneho rozhodnutia vyplynie autoritatívny záver o otázke vecnej legitímácie účastníkov konania. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní je dôvodom na zamietnutie návrhu na začatie konania meritórnym rozhodnutím. Otázku vecnej legitímácie je preto oprávnený riešiť v prebiehajúcom konaní samotný konajúci súd vo forme otázky predbežnej s tým, že sa ňou vysporiada v odôvodnení svojho rozhodnutia v merite veci (obdobne tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/68/2013 a 4Obo/38/2013) .

18. V neposlednom rade odvolací súd zastáva názor, že prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7Cbs/86/2005, by bolo v rozpore aj so

zásadou hospodárnosti konania (§ 100 ods. 1 veta prvá O. s. p., resp. § 157 ods. 1 C. s. p.).

19. Odvolací súd pre úplnosť dodáva, že odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu zodpovedá aj zákonnej požiadavke riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, rešpektujúc ust. § 157 ods. 2 O. s. p. (§ 393 ods. 2 C. s. p.), keďže z neho vyplýva dôvod zamietnutia návrhu na prerušenie konania. Z tohto dôvodu ho možno považovať za preskúmateľný a ústavne akceptovateľný.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave, ako vecne správne podľa § 387 ods. 1,2 C. s. p. potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p.. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštanície po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 ods. 1 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštanície, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania

žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha [dovolací návrh (§ 428 C. s. p.)].

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).